

MŪSŲ VIEŠPATIES JĖZAUS KRISTAUS GIMIMAS

Švęsdama mūsų Išganytojo gimimą Betliejuje, Bažnyčia drauge visiems primena amžinąjį Žodžio gimimą iš Tėvo (introitas, gradualas). Bažnyčia taip pat mums kalba apie šlovingą mūsų Išganytojo atėjimą laikų pabaigoje (Laiško skaitinys), tokiu būdu pabrėždama didingumą To, kuris šiandien ateina į pasaulį kaip bejėgis Kūdikis, taip pat apie neturintį sau lygių aktą, kurį Jis atliko. Paties Dievo Sūnus tapo Žmogumi, norėdamas perduoti mums savo dieviškąjį gyvenimą ir suteikti galimybę kartu su Juo šlovėje įžengti į dangų; tai ir yra Kalėdų slėpinio esmė.

KALĖDŲ NAKTIES MIŠIOS

Introitus

Ps. 2, 7. Dominus dixit ad me: Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Ps. 2, 1. Quare fremuerunt gentes: et populi meditati sunt inania?

Collecta

Deus, qui hanc sacratissimam noctem veri lūminis fecisti illustratione clarēscere: da, quæsumus; ut, cuius lucis mysteria in terra cognovimus, eius quoque gaudiis in cælo perfruamur: Qui tecum vivit et regnat...

Epistola

Lectio Epistolæ beati Pauli Apostoli ad Titum. (Tit. 2, 11–15)

Carissime: Apparuit grātia Dei Salvatoris nostri omnibus hominibus, erudiens nos, ut abnegantes impietatem, et sæcularia desideria, sobrie, et juste, et pie vivamus in hoc sæculo, expectantes beātam spem,

Introitas

Ps 2, 7. Viešpats man tarė: „Tu esi mano sūnus, dabar aš tave pagimdžiau.“

Ps 2, 1. Kodėl niršta gentys; kodėl tautos tuščiai maištauja?

Kolekta

Dieve, kuris šią švenčiausiąją naktį pripildei tikrosios šviesos spindesiu, suteik, prašome, kad ir danguje mėgautumės džiaugsmais Tojo, kurio šviesos paslaptis pažinome žemėje. Kuris su Tavimi gyvena ir viešpatauja...

Epistolė

Skaitinys iš apaštalo Pauliaus Laiško Titui (Tit 2, 11–15)

Brangieji: Išganingoji Dievo malonė pasirodė visiems žmonėms ir moko mus, kad, atsisakę bedievytės ir pasaulio aistrų, santūriai, teisingai ir maldingai gyventume šiame pasaulyje, laukdami palaimintosios vilties

et advéntum glóriæ magni Dei et Salvatóris nostri Jesu Christi: qui dedit semetípsum pro nobis: ut nos redímeret ab omni iniquitáte, et mundáret sibi pópulum acceptábilem, sectatórem bonórum óperum. Hæc lóquere, et exhortáre: in Christo Jesu Dómino nostro.

Graduale

Ps. 109, 3 et 1. Tecum princípium in die virtútis tuæ: in splendóribus sanctórum, ex útero ante lucíferum génui te. **V.** Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis: donec ponam inimícos tuos, scabéllum pedum tuórum.

Alleluia

Alleluia, aleluia.

Ps. 2, 7. **V.** Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Allelúia.

Evangelium

Initium sancti Evangélij secundum Lucam. (Luc. 2, 7–14)

In illo témpore: Exiit edíctum a Cæsare Augústo, ut describerétur univérsus orbis. Hæc descríptio prima facta est præside Syriæ Cyríno: et ibant omnes ut profiteréntur sínguli in suam civitátem. Ascéndit autem et Ioseph a Galilæa de civitáte Náza-reth, in Iudæam civitátem David, quæ vocátur Béthlehem: eo quod esset de domo et familia Da-

ir mūsų didžiojo Dievo bei Gelbėtojo Kristaus Jėzaus šlovės apsi-reiškimo. Jis atidavė save už mus, kad išpirktų mus iš visokių nedorybių ir suburtų sau nuskaistintą tautą, uolią geriems darbams. Taip kalbėk, ragink, bark kuo rimčiau. Niekas tenedrįsta tavęs niekinti!

Gradualas

Ps 109, 3 ir 1. Su tavimi visa ko pradžia tavo galybės dieną; šventųjų spindesyje iš iščių prieš aušrą pagimdžiau tave. **V.** Tarė Viešpats mano Viešpačiui: „Sėskis mano dešinėje, kol pavėrsiu tavo priešus pakojų tavo kojoms.“

Aleliuja

Aleliuja, aleliuja.

Ps 2, 7. **V.** Viešpats man tarė: „Tu esi mano sūnus, dabar aš tave pagimdžiau.“ Aleliuja.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Luką pradžia. (Lk 2, 7–14)

Anomis dienomis: išėjo cėsoriaus Augusto įsakymas surašyti visus valstybės gyventojus. Toks pirmasis surašymas buvo padarytas Kvirinui valdant Siriją. Taigi visi keliavo užsirašyti, kiekvienas į savo miestą. Taip pat ir Juozapas ėjo iš Galilėjos miesto Nazareto į Judėją, į Dovydo miestą, vadinamą Betliejumi, nes buvo kilęs iš Dovydo namų ir

vid, ut profiteretur cum María desponsata sibi uxore pręgnante. Factum est autem, cum essent ibi, implęti sunt dies ut pareret. Et peperit filium suum primogęnitum, et pannis eum involvit et reclinavit eum in pręsepio: quia non erat eis locus in diversorio. Et pastores erant in regione eadem vigilantes, et custodięntes vigilias noctis super gregem suum. Et ecce Angelus Dómini stetit iuxta illos, et claritas Dei circumfúlsit illos, et timuerunt timore magno. Et dixit illis Angelus: Nolite timere: ecce enim evangelizo vobis gaudium magnum, quod erit omni pópulo: quia natus est vobis hodie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitate David. Et hoc vobis signum: Inveniētis infāntem pannis involutum, et positum in pręsepio. Et súbito facta est cum Angelo multitúdo militię cęlestis, laudantium Deum, et dicentium: Glória in altissimis Deo, et in terra pax in hominibus bonę voluntatis.

Offertorium

Ps. 95, 11 et 13. Lętentur cęli, et exsultet terra ante facięm Dómini: quoniam venit.

Secreta

Accepta tibi sit, Dómine, quęsumus, hodięrnę festivitátis oblatio: ut, tua grátia largięnte, per hęc

giminēs. Jis turėjo užsirašyti kartu su savo sužadėtine Marija, kuri buvo nėščia. Jiems tenai esant, prisia Martino metas gimdyti, ir ji pagimdė savo pirmgimį sūnų, suvystė jį vystyklais ir paguldė ędžiose, nes jiems nebuvo vietos užeigoje. Toje apylinkėje nakvojo laukuose piemenys ir, pakaitomis budędami, sergėjo savo bandą. Jiems pasirodė Viešpaties angelas, ir juos nutvieskė Viešpaties šlovės šviesa. Jie labai išsigando, bet angelas jiems tarė: „Nebijokite! Štai aš skelbiu jums didį džiaugsmą, kuris bus visai tautai. Šiandien Dovydo mieste jums gimė Išganytojas. Jis yra Viešpats Mesijas. Ir štai jums ženklas: rasite kūdikį, suvystytą vystyklais ir paguldytą ędžiose.“ Ūmai prie angelo atsirado gausi dangaus kariuvinė. Ji garbino Dievą, giedodama: „Garbė Dievui aukštybėse, o žemėje ramybė jo mylimiems žmonėms!“

Ofertorijus

Ps 95, 11 ir 13. Lai džiuęgauja dangūs, ir žemė šokinėja iš džiaugsmo prieš Viešpaties veidą, kadangi jis atėjo.

Sekreta

Prašome, Viešpatie, tegu šiandienių iškilmių atnaša Tau būna priimtina, kad, Tavo malonei gausiai ap-

sacrosáncta commércia, in illús inveniámur forma, in quo tecum est nostra substántia: Qui tecum vivit et regnat...

Præfatio de Nativitate Domini

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere: Domine, sancte Pater, omnipotens æterne Deus. Quia per incarnati Verbi mysterium nova mentis nostræ oculis lux tuæ claritatis infulsit: ut visibiliter Deum cognoscimus, per hunc in invisibilium amorem rapiamur. Et ideo cum Angelis et Archangelis, cum Thronis et Dominationibus cumque omni militia cælestis exercitus hymnum gloriæ tuæ canimus, sine fine dicentes: Sanctus.

Communio

Ps. 109, 3. In splendóribus Sanctórum, ex útero ante lucíferum génui te.

Postcommunio

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster: ut, qui Nativitátem Dómini nostri Iesu Christi mystériis nos frequentáre gaudémus; dignis conversatió nibus ad eius mereámur perveníre consórtium: Qui tecum vivit et regnat...

dovanojant, per ši švenčiausiąjį bendravimą taptume panašūs į Tą, kuriame mūsų prigimtis tarpsta su Tavimi. Kuris su Tavimi gyvena ir viešpatauja...

Viešpaties Gimimo prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, kad mes Tau visuomet ir visur dėkotume, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve. Slaptingu Žodžio Įsikūnijimu nauja Tavosios garbės šviesa mūsų dvasiai sužibo, idant mes, regimai pažinę žmogumi tapusį Dievą, per Jį pamiltume neregimąsias vertybes. Todėl su angelais ir arkangelais, su sostais ir viešpatystėmis ir su visa dangaus armijos kariauna giedame Tavo garbės himną, be perstojo sakydami: Šventas.

Komunija

Ps 109, 3. Šventųjų spindesyje iš įsčių prieš aušrą pagimdžiau tave.

Postkomunija

Suteik mums, meldžiame, Viešpatie, mūsų Dieve, kad mes, kurie su džiaugsmu dalyvaudami Jo slėpiuose, džiugiai švenčiame mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Gimimą, teisingu gyvenimu nusipelnytume Jo draugiją. Kuris su Tavimi gyvena ir viešpatauja...

MŪSŲ VIEŠPATIES JĖZAUS KRISTAUS GIMIMAS

KALĖDŲ RYTO MIŠIOS

Rytinių pamaldų tema – Kristaus, žemės šviesos, atėjimas. Jis ateina, kad išplėstų mus iš nuodėmės tamsybių, savo malone pakeistų mūsų gyvenimą ir apšviestų jį savo dieviškumo šviesa. Introito malda, paimta iš Izaijo pranašystės, kalba apie ėdžiose paguldyto Kūdikio dieviškąjį didingumą ir amžinąją misiją.

Anksčiau Romoje šios Mišios buvo švenčiamos auštant senoje Šv. Anastasijos bažnyčioje, stovinčioje Palatino kalvos papėdėje. Šv. Anastasija buvo sudeginta gyva Sirmiume (anksčiau vad. Mitrovica), Jugoslavijoje, valdant imperatoriui Diokletianui. Jos vardas minimas Mišių Kanone.

Introitus

Is. 9, 2 et 6. Lux fulgebit hodie super nos: quia natus est nobis Dominus: et vocabitur Admirabilis, Deus, Princeps pacis, Pater futuri sæculi: cuius regni non erit finis.

Ps. 92, 1. Dominus regnavit, decorem indutus est: indutus est Dominus fortitudinem, et præcinxit se.

Collecta

Da nobis, quæsumus, omnipotens Deus: ut, qui nova incarnati Verbi tui luce perfundimur; hoc in nostro resplendeat opere, quod per fidem fulget in mente. Per eundem Dominum nostrum...

Epistola

Lectio Epistolæ Beati Pauli Apostoli ad Titum. (Tit. 3, 4–7)

Carissime: Appáruit benígnitas et

Introitas

Iz 9, 2 ir 6. Šviesa sužibės šiandien mums, nes gimė mums Viešpats ir vadinsis Nuostabusis, Dievas, taikos Kunigaikštis, būsimojo amžiaus Tėvas, – kurio karaliavimui nebus galo.

Ps 92, 1. Viešpats karaliauja; jis apsilvilkęs grožybe. Viešpats apsilvilko galybe ir susijuosė.

Kolekta

Suteik mums, meldžiame Tave, visagali Dieve, kad mes, naujos Tavo įsikūnijusio Žodžio šviesos pripildyti, savo darbuose pareikštume tai, kas tikėjimo dėka šviečia mūsų protė. Per Tąjį mūsų Viešpatį...

Epistolė

Skaitinys iš šventojo apaštalo Pauliaus Laiško Titui. (Tit 3, 4–7)

Mylimasis: Kai pasirodė mūsų Gel-

humánitas Salvatóris nostri Dei: non ex opéribus iustítiae, quæ fécimus nos, sed secúndum suam misericórdiam salvos nos fecit per lavácrum regeneratiónis et renovatiónis Spíritus Sancti, quem effúdit in nos abúnde per Iesum Christum, Salvatorem nostrum: ut, iustificáti grátia ipsíus, herédes simus secúndum spem vitæ ætérnæ: in Christo Iesu, Dómino nostro.

Graduale

Ps. 117, 26, 27 et 23. Benedictus, qui venit in nomine Domini: Deus Dominus, et illuxit nobis. **V.** A Domino factum est istud: et est mirabile in oculis nostris.

Alleluia

Alleluia, alleluia.

Ps. 92, 1. **V.** Dominus regnavit, decorem induit: induit Dominus fortitudinem, et præcinxit se virtute. Alleluia.

Evangelium

Sequentia sancti Evangelii secundum Lucam. (Luc. 2, 15–20)

In illo témpore: Pastóres loquebántur ad ínvicem: Transeámus usque Bétlehem, et videámus hoc verbum, quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis. Et venérunt festinátes: et invenérunt Mariám et Ioseph. et Infántem pósitum in præsépio. Vidéntes autem cognovérunt

bėtojo Dievo gerumas ir meilė žmonėms, jis išgelbėjo mus Šventosios Dvasios atgimdančiu ir atnaujinančiu nuplovimu, tik ne dėl mūsų atliktų teisumo darbų, bet iš savo galeistingumo. Jis mums dosniai išliejo tos Dvasios per mūsų Gelbėtoją Jėzų Kristų, kad, nuteisinti jo malone, taptume viltimi amžinojo gyvenimo paveldėtojais, Kristuje Jėzuje, mūsų Viešpatyje.

Gradualas

Ps 117, 26, 27 ir 23. Tebūna palaimintas, kuris ateina Viešpaties vardu. Dievas yra Viešpats ir šviečia mums. **V.** Tai Viešpaties padaryta ir stebuklinga mūsų akyse.

Aleliuja

Aleliuja, aleliuja.

Ps 92, 1. **V.** Viešpats karaliauja; jis apsilvilkęs grožybe; Viešpats apsilvilko galybe ir susijuosė tvirtumu. Aleliuja.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Luką tęsinys. (Lk 2, 15–20)

Anuo metu: Piemenys kalbėjo vieni kitiems: „Bėkime į Betliejų pažiūrėti, kas ten įvyko, ką Viešpats mums paskelbė.“ Jie nusiskubino ir rado Mariją, Juozapą ir kūdikį, paguldytą ėdžiose. Išvydę jie apsakė, kas jiems buvo pranešta apie šitą kūdikį. O visi žmonės, kurie

de verbo, quod dictum erat illis de Púero hoc. Et omnes, qui audiérunt, miráti sunt: et de his, quæ dicta erant a pastóribus ad ipsos. María autem conservábat ómnia verba hæc, cónferens in corde suo. Et re-vérsi sunt pastóres, glorificántes et laudántes Deum in ómnibus, quæ audierant et viderant, sicut dictum est ad illos.

Offertorium

Ps. 92, 1–2. Deus firmavit orbem terræ, qui non commovebitur: parata sedes tua, Deus, ex tunc, a sæculo tu es.

Secreta

Munera nostra, quæsumus, Domine, Nativitatis hodiernæ mysteriis apta proveniant, et pacem nobis semper infundant: ut, sicut homo genitus idem refulsit et Deus, sic nobis hæc terrena substantia conferat, quod divinum est. Per eundem Dominum nostrum...

Præfatio de Nativitate Domini

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere: Domine, sancte Pater, omnipotens æterne Deus. Quia per incarnati Verbi mysterium nova mentis nostræ oculis lux tuæ claritatis infulsit: ut visibiliter Deum cognoscimus, per hunc in invisibilium amorem rapiamur. Et ideo

girdėjo, stebėjosi piemenų pasakojimu. Marija dėmėjosi visus šiuos dalykus ir svarstė juos savo širdyje. Piemenys grįžo atgal, garbindami ir šlovindami Dievą už visa, ką buvo girdėję ir matę, kaip jiems buvo paskelbta.

Ofertorijus

Ps 92, 1–2. Dievas sutvirtino žemės skritulį, kuris nebus pajudintas. Tavo sostas, Dieve, prirengtas nuo to laiko: tu esi nuo amžių.

Sekreta

Suteik, meldžiame Tave, Viešpatie, kad mūsų aukos būtų vertos šios dienos užgimimo paslapčių ir mums nuolatos teiktų ramybės, kad, kaip Tas, kuris gimė žmogumi, yra kartu Dievas, taip šios žemiškosios dovanos tesuteikia, kas yra dieviška. Per Tąjį mūsų Viešpatį...

Viešpaties Gimimo prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, kad mes Tau visuomet ir visur dėkotume, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve. Slaptingu Žodžio Įsikūnijimu nauja Tavosios garbės šviesa mūsų dvasiai sužibo, idant mes, regimai pažinę žmogumi tapusį Dievą, per Jį pamiltume neregimąsias vertybes.

cum Angelis et Archangelis, cum
Thronis et Dominationibus cumque
omni militia cælestis exercitus
hymnum gloriæ tuæ canimus, sine
fine dicentes: Sanctus.

Communio

Zach. 9, 9. Exulta, filia Sion, lauda,
filia Ierusalem: ecce, Rex tuus venit
sanctus et Salvator mundi.

Postcommunio

Huius nos, Domine, sacramenti
semper novitas natalis instauret:
cuius Nativitas singularis humanam
reppulit vetustatem. Per eundem
Dominum nostrum...

Todėl su angelais ir arkangelais, su
sostais ir viešpatystėmis ir su visa
dangaus armijos kariauna giedame
Tavo garbės himną, be perstojo
sakdami: Šventas.

Komunija

Zach 9, 9. Džiūgauk, Siono dukte-
rie; pamokslauk, Jeruzalės dukra.
Štai tavo Karalius ateina pas tave,
Šventasis ir Išgelbėtojas.

Postkomunija

Viešpatie, teatnaujina mus nuolatos
kartojamas Sakramentas Tojo, kurio
nuostabus Gimimas išgydė žmogaus
vytimą. Per Tąjį mūsų Viešpatį...

MŪSŲ VIEŠPATIES JĖZAUS KRISTAUS GIMIMAS

KALĖDŲ DIENOS MIŠIOS

Apaštaly laiškai yra vienas teisingiausių krikščionybės dogmų šaltinių Naujajame Įstatyme. Kristus juose parodytas visoje savo didybėje. Dievo Sūnus ateina į šį pasaulį tam, kad įtrauktų mus į dieviškąjį gyvenimą ir atskleistų Tėvo didybę. Jis yra paveldėtojas visų laikų, kurie randa jame užbaigimą – kūrimo ir atpirkimo esmę; Jis turi iš savęs viską.

Evangelijos mokymas ne mažiau svarus. Paimkime šv. Jono Evangelijos pradžių. Pirmasis jo sakiny susišaukia su pirmaisiais Pradžios knygos žodžiais: „Pradžioje Dievas...“ – „Pradžioje buvo Žodis. Tas Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas.“ Šios eilutės nuosekliai išdėsto, kaip Žodis tapo vienu iš mūsų, ir šlovina Jo darbą – nešti pasauliui šviesą.

Introitus

Is. 9, 6. Puer natus est nobis, et
filius datus est nobis: cuius impé-
rium super húmerum eius: et

Introitas

Iz 9, 6. Kūdikis mums gimė, ir sū-
nus mums yra duotas, kurio val-
džia – ant jojo peties; ir jis bus

vocábitur nomen eius, magni consílii Ángelus.

Ps. 97, 1. Cantáte Dómino cánticum novum: quia mirábília fecit.

Collecta

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitas líberet: quos sub peccáti iugo vetústa sérvitus tenet. Per eúndem Dóminum nostrum...

Epistola

Léctio Epístolæ beati Pauli Apostoli ad Hebræos. (Hebr. 1, 1–12)

Multifárium, multisque modis olim Deus lóquens pátribus in prophétis: novíssime diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit herédem universórum, per quem fecit et sæcula: qui cum sit splendor glóriæ, et figúra substántiæ eius, portánsque ómnia verbo virtútis suæ, purgatiónem peccatórum fáciens, sedet ad dexteram maiestátis in excélsis: tanto mélior Ángelis efféctus quanto defferéntius præ illis nomen hereditávit. Cui enim dixit aliquándo Angelórum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te? Et rursum: Ego ero illi in patrem, et ipse erit mihi in filium? Et cum íterum intro dúcit primogénitum in orbem terræ, dicit: Et adórent eum ómnes Ángeli Dei. Et ad ángelos quidem

vadinamas didžiojo patarimo Angelu.

Ps 97, 1. Giedokite Viešpačiui naują giesmę, kadangi jis įstabių dalykų padarė.

Kolekta

Meldžiame, visagali Dieve, suteik, kad Tavojo Viengimio naujasis kūniškasis gimimas išlaisvintų mus, kuriuos po nuodėmės jungu senoji vergystė laiko. Per Tajį mūsų Viešpatį...

Epistolė

Skaitinys iš apaštalo Pauliaus Laiško žydams. (Žyd 1, 1–12)

Daugel kartų ir įvairiais būdais praityje Dievas yra kalbėjęs mūsų protėviams per pranašus, o dabar dienų pabaigoje jis prabilo į mus per Sūnų, kurį paskyrė visatos paveldečiu ir per kurį sukūrė pasaulius. Jis, Dievo šlovės atšvaitas ir jo esybės paveikslas, palaikantis savo galingu žodžiu visatą, nuplovęs nuodėmes, atsisėdo [Dievo] didybės dešinėje aukštybių aukštybėse ir tapo tiek prakilnesnis už angelus, kiek aukštesnį už juos paveldėjo vardą. Kuriam gi angelų kada nors buvo pasakyta: Tu esi mano Sūnus, šiandien aš tave pagimdžiau?! Ir vėl: Aš jam būsiu tėvas, o jis bus man sūnus. Toliau, įvesdamas Pirmgimį į pasaulį, jis sako: „Tepagarbina jį visi Dievo angelai.“ An-

dicit: Qui facit Ángelos suos spíritus, et minístros suos flammam ignis. Ad Fílium áutem: Thronus tuus, Deus, in sæculum sæculi: virga æquitátis, virga regni tui. Dilexisti iustítiam, et odísti iniquitátem: proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo exsultatiónis præ participibus tuis. Et: Tu in princípío, Dómine, terram fundásti: et ópera manuum tuárum sunt cæli. Ipsi períbunt, tu áutem permanébis: et omnes ut vestiméntum veteráscent: et velut amíctum mutábis eos, et mutabúntur: tu áutem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Graduale

Ps. 97, 3–4 et 2. Vidérunt omnes fines terræ salutáre Dei nostri: iubiláte Deo, omnis terra. **V.** Notum fecit Dóminus salutáre suum: ante conspéctum géntium revelávit iustítiam suam.

Alleluia

Alleluia, alleluia.

V. Dies sanctificátus illúxit nobis: veníte, gentes, et adoráte Dóminum: quia hódie descéndit lux magna super terram. Alleluía.

Evangelium

Initium sancti Evangélii secundum Ioannem. (Ioann. 21, 1–14)

In princípío erat Verbum, et verbum erat apud Deum, et Deus erat Ver-

gelams sako: Jis daro savo pasiuntinius lygius vėjams, savo tarnus – kaip ugnies liežuvius. O Sūnui: tavo sostas, Dieve, amžių amžiams, ir teisingumo lazda yra tavo karališkoji lazda. Tu pamilai teismą ir nekentei nedorybės, todėl patepė tave Dievas, o Dieve, džiaugsmo aliejumi gausiau negu tavo bičiulius. Ir: Iš pradžių tu, Viešpatie, sukūrei žemę, ir dangūs – tavo rankų darbas. Jie išnyks, o tu pasiliksi, jie visi sudils lyg drabužis, ir kaip apsiaustą tu juos suvyniosi, tartum drabužį, ir jie bus pakeisti. Bet tu esi tas pats, ir tavo metai nesibaigs.

Gradualas

Ps 97, 3–4 ir 2. Išvydo visi žemės pakraščiai mūsų Dievo išganymą; džiugiai šlovink Dievą, visa žeme. **V.** Viešpats apreiškė savo išganymą, tautų akivaizdoje atskleidė savo teisingumą.

Aleliuja

Aleliuja, aleliuja.

V. Pašventinta diena mums nušvito; ateikite, tautos, ir pašlovinkite Viešpatį, nes šiandien didi šviesa nužengė ant žemės. Aleliuja.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Joną pradžia. (Jn 21, 1–14)

Pradžioje buvo Žodis. Tas Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo

bum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est: in ipso vita erat, et vita erat lux hóminum: et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Ioánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt. Quotquot áutem recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri, his qui crédunt in nómine eius: qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. (*Hic genufléctitur*) Et Verbum caro factum est, et habitávit in nobis: et vídimus glóriam eius, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátia et veritátis.

Offertorium

Ps. 88, 12 et 15. Tui sunt cæli, et tua est terra, orbem terrárum, et plenitúdinem eius tu fundásti: iustítia et iudícium præparátio sedis tuæ.

Dievas. Jis pradžioje buvo pas Dievą. Visa per jį atsirado, ir be jo neatsirado nieko, kas tik yra atsiradę. Jame buvo gyvybė, ir ta gyvybė buvo žmonių šviesa. Šviesa spindi tamsoje, ir tamsa jos neužgožė. Buvo Dievo siųstas žmogus, vardu Jonas. Jis atėjo kaip liudytojas, kad paliudytų šviesą ir kad visi per jį įtikėtų. Jis pats nebuvo šviesa, bet turėjo liudyti apie šviesą. Buvo tikroji šviesa, kuri apšviečia kiekvieną žmogų, ir ji atėjo į šį pasaulį. Jis buvo pasaulyje, ir pasaulis per jį atsiradęs, bet pasaulis jo nepažino. Pas savuosius atėjo, o savieji jo nepriėmė. Visiems, kurie jį priėmė, jis davė galią tapti Dievo vaikais – tiems, kurie tiki jo vardą, kurie ne iš kraujo ir ne iš kūno norų, ir ne iš vyro norų, bet iš Dievo užgimę. Tas Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų; mes regėjome jo šlovę – šlovę Tėvo viengimio Sūnaus, pilno malonės ir tiesos.

Ofertorijus

Ps 88, 12 ir 15. Tavo yra dangūs, ir tavo yra žemė, žemės rutulį ir jo pilnatvę tu įtvirtinai; teisingumas ir teišus nuosprendis – tavojo sosto parengimas.

Secreta

Obláta, Dómine, múnera, nova Unigéniti tui Nativitáte sanctífica: nosque a peccatórum nostrórum máculis emúnda. Per eúndem Dóminum nostrum...

Præfatio de Nativitate Domini

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere: Domine, sancte Pater, omnipotens æterne Deus. Quia per incarnati Verbi mysterium nova mentis nostræ oculis lux tuæ claritatis infulsit: ut visibiliter Deum cognoscimus, per hunc in invisibilium amorem rapiamur. Et ideo cum Angelis et Archangelis, cum Thronis et Dominationibus cumque omni militia cælestis exercitus hymnum gloriæ tuæ canimus, sine fine dicentes: Sanctus.

Communio

Ps. 97, 3. Vidérunt omnes fines terræ salutáre Dei nostri.

Postcommunio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut natus hódie Salvátor mundi, sicut divínæ nobis generatiónis est auctor: ita et immortalitátis sit ipse largítor. Qui tecum vívit et regnat...

Sekreta

Atnašautas dovanas, Viešpatie, naujuoju savojo Viengimio gimimu pašventink ir mus nuo mūsų nuodėmių dėmių išvalyk. Per Tąjį mūsų Viešpatį...

Viešpaties Gimimo prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, kad mes Tau visuomet ir visur dėkotume, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve. Slaptingu Žodžio Įsikūnijimu nauja Tavosios garbės šviesa mūsų dvasiai sužibo, idant mes, regimai pažinę žmogumi tapusį Dievą, per Jį pamiltume neregimąsias vertybes. Todėl su angelais ir arkangelais, su sostais ir viešpatystėmis ir su visa dangaus armijos kariauna giedame Tavo garbės himną, be perstojo sakydami: Šventas.

Komunija

Ps 97, 3. Išvydo visi žemės pakraščiai mūsų Dievo išganymą.

Postkomunija

Meldžiame, visagali Dieve, suteik, kad šiandien gimęs pasaulio Išganytojas, būdamas mūsų dieviškojo gimimo Kūrėju, duotų mums ir nemirtingumą. Kuris su Tavimi gyvena ir viešpatauja...